

C/2024/4580

29.7.2024

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2024 r.– Komisja Europejska / Królestwo Belgii

(Sprawa C-390/24)

(C/2024/4580)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, M. Wasmeier, I. Zaloguin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez dokonanie nieprawidłowej transpozycji art. 3 ust. 1–3, 5 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga Komisji odnosi się do podnoszonej nieprawidłowej transpozycji przez Belgię art. 3 ust. 1–3, 5 i 6 dyrektywy 2013/48/UE. Dyrektywa ta ustanawia minimalne normy dotyczące praw przysługujących osobom podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym oraz osobom objętym postępowaniem na mocy decyzji ramowej 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania w zakresie dostępu do adwokata i prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności, a także prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności.

Po zbadaniu zgodności notyfikowanych przez Belgię krajowych środków wykonawczych dokonujących transpozycji dyrektywy 2013/48/UE do wewnętrznego porządku prawnego Komisja uznała, że:

- po pierwsze, jeśli chodzi o pozbawienie wolności, przepisy art. 2a ust. 2 akapit drugi zdanie ostatnie i art. 2a ust. 2 akapit trzeci zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 1990 r. o tymczasowym aresztowaniu oraz (w odniesieniu do nieletnich) art. 47a ust. 3 akapit drugi zdanie pierwsze i art. 47a ust. 3 akapit piąty zdanie pierwsze kodeksu postępowania karnego nie odzwierciedlają obowiązków określonych w art. 3 ust. 1–3 tej dyrektywy;
- po drugie, przepisy art. 2a ust. 2, 5 i 10 ustawy z dnia 20 lipca 1990 r. o tymczasowym aresztowaniu nie dokonały prawidłowo transpozycji art. 3 ust. 5 dyrektywy 2013/48 w związku z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy;
- wreszcie przepisy art. 2a ust. 2 i 9 ustawy z dnia 20 lipca 1990 r. o tymczasowym aresztowaniu oraz art. 16 ust. 2 tej samej ustawy nie dokonały prawidłowo transpozycji art. 3 ust. 6 dyrektywy 2013/48 w związku z art. 3 ust. 1–3 lit. b).